

Men det, der var bedre at gøre, og som folk kunne have glæde af, var at bruge den nye teknologi til, at man i hver enkelt husstand kunne have en differentieret strømpris, så folk fik billigere strøm om natten. Ligesom store industrivirksomheder i dag kan lave aftaler om det, kunne forbrugerne lade opvaskemaskiner, vaskemaskiner, tørretumblere, og hvad man ellers har, køre om natten, hvor strømmen er billigere. Det ville ændre folks adfærd, når man kunne mærke det i privatøkonomien.

Så til hr. Martin Glerup, der spørger, om det nordiske samarbejde ikke er godt. Jo, og hurra for det. For havde vi ikke haft det nordiske elsamarbejde, havde vi i Danmark skullet brænde betydelig mere kul af for at fremstille den strøm, vi ellers har kunnet købe billigt på svenske atomkraftværker og på norske hydrokraftværker.

Men at tale om, at vandkraften skulle være speciel økologisk – det er jo ikke tilfældet. Det kan den være, når vi kigger fra Danmark, men jeg skulle hilse og sige fra samerne og fra andre i det nordlige Norge og det nordlige Sverige, hvor der i den grad har været indgreb i kæmpestore naturområder for at lave hydrokraftværker, at de ikke synes, at det er særlig økologisk eller naturfornuftigt at bygge hydrokraftværker, tværtimod.

Jeg skal sige til fru Anni Svanholt, at det var ingen fortalesse, når jeg kaldte a-kraften for økologisk, for det er den form for energifremstilling, hvor der er mindst emission af nogen art. Vi får lidt affald i nogle tønder, og det kan vi stille hen. Vi ved alle sammen, at det står der, men det ødelægger ikke vores natur. Vi kan fortælle vores børn og børnebørn, at der står nogle tønder, de skal holde sig fra. Men har vi smadret naturen og luften omkring os, har vi gjort ubodelig skade.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil godt sige til hr. Kim Behnke vedrørende skrabestrøm, økostrøm og vindmøllestrøm, at jeg altså ikke kan komme uden om, at det er en god idé i den forbindelse at lade kunderne selv fortælle, hvad de vil betale for strømmen.

Det er i øvrigt sådan, at det næsten altid blæser et eller andet sted i Danmark, så når der bliver etableret et kabel over Storebælt, kan der stadig væk komme vindmølleel på nettet.

Men for at holde os til det saglige synes jeg altså, det er en god idé, at kunderne kan få en

menuseddel ud og selv vælge, om de vil betale merprisen for vindmølleel, for biomasseel, for naturgasel, for kul, eller hvad det nu måtte være. Jeg synes, det er et godt signal, og det er noget, der kan engagere befolkningen. Skal vi løse store miljøpolitiske problemer – og det skal vi i fremtiden – er det meget vigtigt for Venstre, at befolkningen føler sig engageret i det, vi laver. Det er forklaringen på, at vi er begejstret for ideen.

Formanden:

Herefter er vi tilbage i ordførerrækken.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil starte med at kommentere hr. Kim Behnkes indlæg og sige, at jeg er glad for, at a-kraften ikke har nogen strålende fremtid for sig, og jeg er sikker på, at ofrene for Tjernobyl-katastrofen ikke er enige i, at a-kraften er en økologisk energiform.

Men lad mig starte et helt andet sted. World Watch Institute's seneste rapport vedrørende verdens tilstand er netop udkommet på dansk, og heri får vi endnu en gang bekræftet, at økosystemerne er på sammenbruddets rand. Verden mangler vand og om kort tid også mad til den stadig voksende befolkning, og samtidig bruger vi løs af de ikkefornybare energiressourcer.

Hvis man skal opsummere rapportens budskab, er det meget enkelt. Vi i den vestlige verden, dvs. den rige del af verden, har ansvaret for klodens fremtid. Vi kan ikke regne med, at kineserne eller f.eks. de tidligere østeuropæiske lande udviser den store forsagelse for at sikre fortsættelsen af vores eget overforbrug.

Jeg vil godt minde om, at 1/3 af verdens ressourcer bruges af 1/3 af verdens befolkning. Derfor er vi i Det Radikale Venstre stadig stolte over at være det første land i verden, som lavede en energiplan, hvis mål er at nedbringe CO₂-udledningerne og de afledte miljøvirkninger af energiforbruget. Vi er også stolte over de resultater, som Danmark trods alt har nået f.eks. omkring udviklingen af vedvarende energi.

Når man så læser energiredegørelsen, er der desværre mindre at være stolt af. Vi er langt fra at nå vores mål. De øvrige ordførere har allerede været inde på nogle af hovedproblemerne, og dem er der ikke grund til at gentage her. I stedet for at sætte sig ned og græmmes over den manglende sammenhæng mellem den reelle udvikling og de opstillede mål, er tiden nu til at